

Kunde man saa samtidig naa at lægge Vælgertallet til Grund for Kredsinddelingen i Stedet for Indbyggertallet, tror jeg Ordningen derved vilde vinde i Retfærdighed. I en By som København f. Eks. bor der en Masse Mennesker, der slet ikke høre til København, Soldater, unge Haandværkere og studerende, som ganske vist følge med Indbyggertallet, men som i og for sig ikke have noget med København at gøre ud over dette, at de bo der en kort Tid. Deres politiske Interesser ligge muligvis helt andre Steder end her inde. Jeg tror derfor, det vilde være retfærdigere, om man foretog den Grundlovsændring at lægge Vælgertallet til Grund i Stedet for Indbyggertallet. Jeg vil haabe, at man under disse Sagers videre Gang her gennem Tinget kan tage Spørgsmaalet om en mindre Forøgelse af Kredsenes Antal og det, jeg her sidst nævnedes, til alvorlig Overvejelse og Forhandling, saa at vi kunne naa til en Ordning paa en Basis, der er mere retfærdig, mere økonomisk og mere stemmende med den Tankegang, der for Tiden raader i Befolkningen, end den nuværende.

Ellinger: Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Vraa (Grønberg), at jeg tror, den Forudsætning, han gaar ud fra i sit Forslag, er urigtig — og derpaa hviler jo det hele —, nemlig at man kunde samle de allerfleste Stemmesedler i forholdsvis faa Bunker. Lad os f. Eks. sætte, at den Mand, det ærede Medlem kalder A, er en Venstremand, at B er Højremand og C Socialdemokrat, saa kan det ærede Medlem ikke gaa ud fra, at de, der foretrække Venstremanden, alle 800, hvis de ikke kunne faa ham valgt, netop ville have Højremanden — det burde man kunne forudsætte, men det kan man ikke — og først i yderste Nødsfald ville tage Socialdemokraten, og det samme er Tilfældet med de andre. Det ærede Medlem kommer, idet han opstiller 3 Bunker, ganske sikkert til at dele hver af de 3 Bunker i 2 Bunker, hvad der i mange Tilfælde vil have et væsentligt andet Udfald til Følge, og derved vil det ærede Medlem faa en forkert Mand som Repræsentant for den vedkommende Folketingskreds.

Stensballe: Naar jeg har bedt om Ordet, er det, fordi jeg ønsker at støtte den Tanke, som nylig er udtalt af det ærede Medlem fra Hjørring Amts 3die Valgkreds (J. Sørensen). Jeg vil gerne støtte den Betragtning, at man skal befatte sig

paa at faa en saa lille Forøgelse af Folketingsmændenes Antal som paa nogen Maade muligt. Det har i høj Grad glædet mig, at Udvalgets Flertal i sin Betænkning har gjort en Hentydning i den Retning. Naar jeg saa stærkt ønsker, at man skulde indskrænke Forøgelsen til det mindst mulige, er Grunden dertil ikke blot den, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds om, at der hos Befolkningen absolut intet Ønske er om en saadan Forøgelse, men den er tillige og hovedsagelig, at en saadan Forøgelse ingenlunde vil virke heldigt paa Tingets Arbejde. Sagen er nemlig, at man maa og skal have saa mange Medlemmer af et Ting, som er nødvendigt, for at Arbejdet i Udvalgene kan gøres, og for at det parlamentariske Liv kan fremmes paa god og heldig Maade. Men man skal heller ikke have flere. Dersom man har en stor Mængde Folketingsmænd, maatte et af to blive Tilfældet, enten at de talte og talte den ene efter den anden, saa at der blev udfoldet alt for megen Talekunst — og jeg tror, at Folk i Almindelighed har en Følelse af, at saaledes er Tilfældet nu —, eller at der kun var faa, der talte, idet man valgte enkelte Ordførere, der førte Ordet, medens alle de andre skulde sidde stille og lytte uden at komme til at tale, hvilket sidste blot vilde føre til, at vedkommende, som skal sidde stille og lytte, keder sig — og der er ingenting, der er værre end at kede sig —, (*Borgbjerg:* Det er værre at kede andre!) Det er endnu værre at kede andre, siger det ærede Medlem, men Sagen er, at naar der er nogen, som taler, og andre, som ikke tale, kede de sidste sig. Det ærede Medlem, som gjorde Bemærkningen, hører til dem, som i saa Henseende give et godt Eksempel. Jeg siger altsaa, at intet er værre, end at Folk kede sig, thi derved føres de enten til at gøre Kunster, eller ogsaa falde de i Søvn, og begge Dele ere lige uheldige for Folketingsmænd. En Forøgelse af Antallet af Folketingets Medlemmer, som fører til enten mere Tale eller større Kedsommelighed — de to Ting høre for Resten sammen — fremmer ikke paa nogen Maade Tingets Arbejde. Jeg er overbevist om, at det Antal, vi have, er tilstrækkeligt baade til, at Ordførerskabet og vort Arbejde i Udvalg kunne besørge. Det vil derfor være yderst uheldigt at forøge Antallet af Medlemmerne.

Ganske særligt maa alle de Medlemmer, som ikke ønske at komme ind paa Forholdstalsvalg — et Forhold, jeg for